

# יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקפג  
עש"ק פ' דברים, שבת חזון,  
ערב תשעה באב ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

## מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR FATHER-IN-LAW

Reb Dovid Asniel ben Reb Eliyahu ע"ה Ekman

Passed away on 5 Sivan - Erev Shavuot, 5765

ת.נ.צ.ב.ה.

DEDICATED BY HIS SON-IN-LAW AND DAUGHTER

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחי Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER  
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com



שניצלו ה"צה"ל" ע"ז, ובל המפלגות עברו ל"סדר היום"!

וכאמור, לומר בגלוי שיתיישבו ולרמוז להמתיישבים שזהו בתור הפגנה זמנית – אין זה מהדרכים שמשמש אני בהם.

זוהי הפעם הראשונה שאני מגלה טעם הנהגתי בענין האמור, והסיבה מובנת, בכדי שלא להחליש את אלה שיש להם אמונה שיהי' שינוי עקרי, ובקורב, בשיטת היחס של הקובעים ההנהגה בארצנו כלפי הלחץ מבחוץ, וכן שלא להחליש את אלה שענינם הוא גם הפגנה גרידא, שבנוגע לכמה מהם הרי לא רק "כוונתם רצויה" אלא גם המעשה שלהם רצוי. ועלי' להחליט האם כדאי לפרסם אפילו בין החברים לדיעה שלה עמדתי וטעמי ונימוקי שלא לנצל השפעתה להתיישבות האמורה מפני הסיבות האמורות.

ומסיימים בטוב בענין שהזמן גרמא – איחולי כתיבה והתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, ושתנצל השפעתה במילואה לטובת שלימות הארץ וביחד עם זה לטובת שלימות העם ושלימות התורה, אשר כולם תלויים זה בזה. ובטח מובן ה"רמז" שלי בנוגע לשלימות הארץ העם והתורה – תיקון החוק האומלל הידוע על ידי ניסוחו "גיוור כהלכה", אשר לתמהוני הכי גדול הגיעתני שמועה מזורה בנוגע לעמדתה בזה.

בכבוד ובברכה (חי"ק)

(\* הכוונה לפינוי המתיישבים מחבל ימית שבסיני, זמן לא רב לפני-כן. המו"ל.



המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **מרים** בת ר' אליהו וג'מילה ע"ה **אלבז** נפטרה במוצאי שבת קודש פ' בלק, אור לט"ז תמוז ה'תשס"ד – ת. נ. צ. ב. ה.  
יה"ר שתכיף ומיד ממש יקויים העוור "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת: **מרים, מרדכי, יעקב ודניאל בני מאיר ופרלה שיחיו לוי**

# דבר ברור שכעת עומדים להכנס לא"י ביחד עם משה רבינו כפשוטו ממש

יהודים צריכים לדעת שכודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, צריך רק שיהי' געגועים למשיח, וכודאי שעיי"ז יפעלו ויגלו ביאתו ● וזה שלעת עתה עדיין לא בא - זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, וכודאי שמשיח בעצמו יתרצה; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה - זה צריך לעורר עוד יותר ● דבר ברור וכפשוט, שעכשיו הוא במצב שבכ"י נמצאים "בעבר הירדן", ועומדים ממש להכנס לארץ ישראל, ביחד עם משה רבינו כפשוטו ממש ● הוא עומד ומצפה חסר-סבלנות לרגע שיגאל את בני ישראל מהגלות

משיחת ש"פ דברים, ט' באב (נדחה) ה'תשמ"ח - מונה, תרגום מאידית\*

כתלנו<sup>5</sup>, וכו' וכו'] - מובן שעכשיו צריך כבר להרגיש בגלוי (לא הקושי של הגלות ר"ל, אלא) שעומדים "בעבר הירדן", נמצאים כבר בעלי' ליכנס לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, וצריך להיות רק "עמדו הכן כולכם"<sup>6</sup>.

ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע להכנות לכניסתם בפעם הראשונה לארץ ישראל (כשבנ"י היו עדיין "בערבות מואב") כבר נרגשה רק העלי' שבזה ("בעבר הירדן"), אע"פ שמשה ידע

א. [ . ] ע"פ הנ"ל<sup>1</sup> מובנת ההוראה לבנ"י בדורנו זה, דור האחרון של הגלות - שמכיון שעומדים בסיום הגלות ד"ערבות מואב" [לפי כל הסימנים בגמרא<sup>2</sup>, ולפי מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו העיד כבר מלפני כמה שנים, שנשאר רק לצחצח הכפתורים<sup>3</sup>, ו"לאלתר לגאולה"<sup>4</sup>, ומשיח עומד אחר

(\* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א באידיש ותורגמה לאחמ"כ ללה"ק ע"י זעוד הנחות בלה"ק. התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.  
1) המבואר בהשיחה לפנ"ז (התועדויות תשמ"ח ח"ד ע' 114 ואילך). המו"ל.  
2) בסיום מסכת סוטה.  
3) שיחת שמח"ת תרפ"ט.  
4) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" תש"א-תש"ב.

5) "קול קורא" שם סיון תש"א.

6) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר מכ"ז אד"ר תרח"ץ (נדפס בסה"מ קונטרסים ח"ב שצז, ב. אגרות קודש שלו ח"ד ע' רעט).

בגאולה האמיתית והשלימה, שאין אחרי גלות, ע"י משיח צדקנו,

שהוא עומד ומצפה חסר-סבלנות לרגע שיגאל את בני ישראל מהגלות, וזה יכול להיות תיכף ומיד ממש, ועד כדי כך שהגמרא אומרת<sup>14</sup> ש"משיח יתיב ביני עניי סובלי חלאים וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו (משיח) שרי חד ואסיר חד, אמר דילמא מבעינא דלא איעכב" (שרי חד נגע ומקנחו וקושרו ואח"כ מתיר האחר כו' ואינו מתיר שני נגעים יחד דסבר איבעי לי לצאת וליגאל את ישראל לא איתעכב כדי קשירות שני נגעים),

ועאכ"כ שלאחרי כל העבודה דבנ"י בהתאם ל"בקולו תשמעו", הרי בודאי ש"משיח גלות".

ויש לומר שזה מרומז גם בתפלת משה עצמה – "ואתחנן", שהתפלל משה תקט"ו תפלות ליכנס לארץ כמנין "ואתחנן" (דב"ר פי"א, י), שענינו דתקט"ו תפלות הוא "להמשיך בחי"י"ה (שהוא למעלה מבחי ת"ק) בעולמות שהם בבחי' מהלך ת"ק שנה" (חגיגה יג, א) כו" (אוה"ת ואתחנן ע' קטז).

12) ש"משה ואהרן עמהם בתחלת הגאולה – יומא ה, ב. תוד"ה אחד – פסחים קיד, סע"ב.

13) כי בודאי שתפלת צדיק מתקיימת [ובמכש"כ מצדיק גוזר והקב"ה מקיים (תנחומא וירא יט. וראה שבת נט, ב). ויתירה מזו הקב"ה גוזר וצדיק מבטל (מו"ק טז, ב. וש"נ)], ועאכ"כ תפלת משה, שאפילו מעשי ידיו נצחיים (סוטה שם), והוא למעלה מכל ענין הגלות, ובפרט שהתפלל משה על זה תקט"ו תפלות (דב"ר שם).

14) סנהדרין צח, א ובפרש"י.

(\* ועפ"ז אולי יש להוסיף ביאור בתורת לוי"ז (ע' שכה) בפירושו הכתוב "הואיל משה", שהיאיל אותיות אליהו בחי' דעת דנוקבא, משה בחי' דעת דדכורא.

אלא שבכח (תפלת) משה נפעלת הגאולה (ע"ד אליהו שהוא מבשר הגאולה), וגאולה נצחית (כיון שזה בא לאחרי גלות זה האחרון).

וענין זה מרומז בסתום "בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת", כ"ל בפנים.

\*\* ולזהניר מהפירוש בתקט"ו - ט"ו פעמים ת"ק (אוה"ת שם ט"ע קי, ע"פ תוד"ה ורג"ל - חגיגה שם), היינו השלימות (ט"ו) בעולמות עצמם שהם בבחי' ת"ק, אבל זהו בהוספה על פירוש הפשוט שתקט"ו הוא ת"ק עם עוד ט"ו (ט"ו שלמעלה מת"ק).

שהוא לא יכניס את בני לארץ ישראל (מבלי הבט על תפלתו להקב"ה "ואתחנן אל ה' גו"), ובמילא יכול להיות שהביאה לארץ לא תהי' ביאה נצחית<sup>7</sup>, ויכול להיות שאח"כ ילכו עוד הפעם בגלות<sup>8</sup>,

ואחד הטעמים לזה הוא, כי משה הוא למעלה מענין הגלות<sup>9</sup>, ובמילא באם משה הי' מכניסם לארץ ישראל, אזי לא יכול הי' להיות גלות<sup>7</sup>; אבל שלילת הגלות אז הי' בא מצד הגילוי מלמעלה (מכח משה) ולא מצד מציאות העולם עצמו, ונשארת האפשריות לגלות. . ולכן לא משה הכניסם לארץ ישראל, שזה איפשר שתהי' אח"כ גלות, ובנ"י יכניעו ויבררו הכחות דלעו"ז, של סיבת הגלות, שזה פועל עלי' וגאולה נעלית יותר<sup>10</sup>, גאולה שאין אחרי' גלות (אפילו לא אפשריות לגלות) –

על-אחת-כמה-וכמה בסיום גלות זה האחרון, כאשר כבר עברו עבודת הבירורים בגלות, וכל הנסיונות עד לחבלי משיח, הדברים המבהילים בלתי משוערים כלל וכלל (אפילו לאומות העולם) שאירעו בדרונו זה הי' לא תהי', לא תקום גו' – הרי דבר ברור ופשוט, שעכשיו הוא במצב שבני ישראל נמצאים "בעבר הירדן", ועומדים ממש ("מ'האלט אַט אַט") להכנס לארץ ישראל, ביחד עם משה רבינו<sup>11</sup> כפשוטו ממש<sup>12</sup> (כפי שביקש בתפלתו<sup>13</sup> "ואתחנן את ה' גו")

7) ראה שערי תשובה לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו. אוה"ת ואתחנן ע' סה. צג. ועוד.

8) ועפ"ז יומתק מה שגבי מיתת משה (מפני שלא נכנס לארץ) ובכיתת בני' על זה נאמר (ברכה לד, א. ח) רק "בערבות מואב" (ולא "בעבר הירדן"), שזה מדגיש הירידה בגלות, כנ"ל בפנים סוס"ד (התועודיות הנ"ל ע' 116. המו"ל).

9) ראה סוטה ט, סע"א (בנוגע מעשה ידי משה).

10) ראה אוה"ת שם ע' פז.

11) היינו שבסוף גלות זה האחרון יש החיבור דב' הענינים – הגילוי (כח) משה שהוא למעלה מכל ענין הגלות, וביחד עם זה הבירור ד"ערבות מואב" בללות זה האחרון (שע"ז) נעשה גאולה שאין שייך אחרי'

# במה נחשב בעיניהם סילוק מתיישבים ממקום אחד ושנים ואפילו יותר...

בקשר עם המאורעות לאחרונה באה"ק, הבאנו (בע' 15) צילום מאגרת נדירה ביותר שכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לפני כ-24 שנה (!) לח"כ (דאז) הגב' גאולה תחי' כהן – במענה לבקשתה שהרבי ישפיע על הנשמעים לקולו להתיישב בשטחי יהודה ושומרון במקומות שפרטה במכתבה (האגרת פורסמה לראשונה בקונטרס זה לפני כשנתיים וחצי, גליון תלח)

## להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

כ"ד אלול, ה'תשמ"א. ברוקלין, ג. י.

לכבוד הגב' גאולה תחי' כהן, ח"כ

ברכה ושלום:

מאשר אני קבלת מכתבה מי"ח מנחם-אב, שהגיעני באיחור זמן רב.

ואתחיל בסיומו – ההצעה שאשפיע על הנשמעים לקולי להתיישב במקומות שמפרטת אותם במכתבה.

ובהקדם להבא לקמן, מוכרחני להדגיש, כי פניותי וכיו"ב אפשריות כשיכולות להיות מיוסדות על תקוה חזקה שההתיישבות תהי' בת-קיימא, ולא כתכלית פוליטית ולשם ריווח בהתעוררות דעת הצבור גם באם, אחרי זמן לא ארוך, יסולקו המתישבים. שהרי אין עניני בפוליטיקה, כי אם בהלכה.

ולפי השיטה של אלה שהיתה ויש להם השפעה בענינים כאלה במשך כל השלשים ושנים שנה, נוכחתי לדעת שהיא בכיוון אחד: ענין של ויתור ונסיגה וכו'. והאחרון הגדיל – החזרת מקורות הנפט שהיו מספקים יותר ממחצית, ויש אומרים 3/4, של הצורך בארצנו להנהלת המשק ולצורך ההגנה; והחזירו אותם בפועל, וללא כל תגובה ראוי' לשמה – מתושבי ארצנו, למרות שכאו"א יודע שזהו הנשק הכי פעיל וחיוני לבטחון הארץ וגם לקיום הכלכלה שלה. ואין להאריך בדבר המובן. ולגבי זה, במה נחשב בעיניהם סילוק מתיישבים ממקום אחד ושנים ואפילו יותר. ובפרט אשר הלחץ מבחוץ הולך ומתגבר וכו'. ובפרט שכבר עשו זה בפועל,

לתת), ואזי תהי' זו הדרך שתביא למלחמה, ר"ל!

ג. ולא כדעת הטועים שהמצב כבר אבוד, ואי-אפשר לפעול כלום כי הכל כבר סוכם; אלא כיון שכבר רואים שהערבים ביטלו כמה-וכמה ענינים שהיו מוסכמים וחתומים ב"קעמפ-דייויד" – אזי ישנה הזדמנות לטעון שזה הי' "מקח טעות", היות והם ביטלו את ההסכמים, במילא מתחרטים על כל הענין.

אמנם יגדפו אחד את השני, ובלשונות הכי חריפים, אך לא יותר מאשר באופן דיפלומטי, וזה לא יזיק לאף אחד, מכיון שדבר ברור הוא שיהי' "ושכבתם ואין מחריד", "וחרב לא תעבור בארצכם" ואפילו "חרב של שלום" – ובענינו: החרב של ה"אור"ם" (כמדובר כמ"פ). ויתירה מזו:

אפילו בנוגע לשטחים שכבר החזירו – המצב כלל לא אבוד, ואפשר לפעול שיחזירו את כל השטחים שנתנו להם – מכיון שהם ביטלו את ההסכמים שעשו.

ובדוגמת ענין התשובה שאפשר לתקן גם את העבר – ועד כפי שחסידות מביאה [שהיות וזה מובא בחסידות חב"ד – חכמה בינה דעת, מובן שענין זה יורד בגילוי בהבנה והשגה], מה דאיתא בתיקונים – שכאשר אדם אחד מחליט לעשות תשובה [כמובא בדניאל (י, יב) ש"מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין גו' נשמעו דבריך"] – אזי נעשה צדיק גמור, ומיד באה הגאולה ע"י משיח צדקינו – שענינו ג"כ ענין התשובה, "משיח אתא לאתבא צדיקייא בתיובתא".

ד. לאחר-מכן נוסף ענין קבלת השוחד על-ידי נתינת כסף בשביל ישיבות.

כמדובר כמה פעמים: אי-אפשר לבנות חינוך על-פי תורה ויראת שמים מכספים המוכתמים בדם יהודי! "כי לא לכם ולנו לבנות בית לאלוקינו!"

לא רק שאי-אפשר לבנות ישיבות ולחנך תלמידים ביראת-שמים עם כספים אלו, אלא יותר מזה: הגמ' אומרת (ע"ז יז, א) שאפילו "בית הכסא" אסור לבנות מכספים שכאלה!

תלמידי הישיבות צריכים להנצל מאלה הרוצים "להלעיט" אותם מכסף כזה!

ה. ויה"ר שבני ישראל יתייצבו בתוקף המתאים ע"פ הפסק-דין של השולחן ערוך, ובאופן ד"קוממיות – בקומה זקופה",

החל מזה ש"בחוקתי תלכו ואת מצותי תשמרו", שע"ז יקויים "ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו", "ושכבתם ואין מחריד", ו"חרב לא תעבור בארצכם", עד ל"ואולך אתכם קוממיות".

(ותרגום חפשי משיחת ש"פ דברים ה'תשל"ט – בלתי מוגה)

לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מול"ל כתיי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

בא "היום"15, ויתירה מזו – מכיון שבודאי עשו בני' תשובה, הרי ישנה ההבטחה ופס"ד ברור ש"מיד הן נגאלין"16, ולא עכבן אפילו כהרף עין17, ובפרט שבודאי הוא גם כבר המצב ד"זכו", ובמילא בא משיח "ארו עם ענני שמיא"18.

ב. גילוי הטוב והעלי' ("בעבר הירדן") בתשעה באב הוא בהדגשה יתירה בקביעות שנה זו, שתשעה באב חל ביום השבת, שאז התענית נדחה, וידוע פתגם רבותינו נשיאנו19 (מיוסד על דברי רבי יהודה הנשיא בגמרא20 "הואיל ונדחה אידחה"), "הלואי שיהי' נדחה באמת, ויהפך לששון ולשמחה".

ונוסף לזה: מכיון שהתענית נדחה – הרי בשבת זו מודגש בגלוי רק המעלה של יום זה, זה שמשיח נולד אז!21

ג. ההוראה לפועל מכל זה:

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, כנ"ל בארוכה, צריך רק שיהי' געגועים למשיח, ובודאי שע"ז יפעלו ויגלו ("ארויסרופן") ביאתו.

וזה שלעת עתה עדיין לא בא – זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשיח בעצמו יתרצה; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר עלי' בהעבודה "בעבר הירדן" – תוספת מרץ וחיות, להוסיף

15) סנהדרין שם.

16) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

17) מכליתא ופרש"י בא יב, מא.

18) סנהדרין שם.

19) ס' השיחות ה'ש"ת ע' 157. נתבאר בלקו"ש י"ז תמוז (נדחה) ש. ז. (חל"ג ע' 156 ואילך. המו"ל). קונטרס משיחות ש"פ בלק ש. ז. (סה"ש תשמ"ח ע' 526 ואילך. המו"ל).

20) מגילה ה, רע"ב.

21) איכ"ר פ"א, נא.

ולהעיר שמשיח יצא מרות המואבי' – גלוי הטוב

ביתר שאת וביתר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שמביאים הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".

ובפרט בעמדנו בשבת תשעה באב לאחר חצות היום, הזמן דלידת משיח – הרי זה הזמן בדיוק ש"מזלו גובר"22, המזל דמשיח23 הוא בהתגברות, ובאופן ד(מזל מלשון) "ונוזלים"24, שזה נוזל ונמשך למטה, לכל ישראל (ובפרט לכאו"א מהם בניצוץ משיח שבכאו"א25).

וזה צריך לעורר ולגלות אצל כאו"א התגברות בעבודתו להוסיף "המצוה אחת" שהיא תכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"26 – הגאולה האמיתית והשלימה.

ובפרט ע"י ההוספה בלימוד התורה (משפט) ונתינת הצדקה (שפועלים "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה") באופן המותר ביום שבת קודש, ועאכו"כ – מחר, עשירי באב (בענינים המותרים ללמוד ביום זה) – הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפיע על כל האחרים.

ובכדי להקל על הענין, יש להציע (בתור "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"27), שאלו

ש"בארץ מואב" (ראה לקו"ת חוקת סו, ג, אוה"ת נ"ד ע' נה). 22) ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקרבן העדה. וראה שיחת כ"ה אדר ושיחת אהש"פ ש. ז.

23) שישנו בכל דור ודור, ולא עוד, אלא שהוא כבר במצב שראוי לגאול תומ"י (מבלי עיכוב חבישת נגע אחד כבגמרא) את ישראל ("הוגה בתורה ועוסק במצוות וכו" – רמב"ם הל' מלכים ספי"א). דמכיון שפס"ד ברור דכשישראל עושין תשובה מיד הן נגאלין – הרי מוכרח, שכבר ישנו (עוד לפני עשיית תשובה) משיח במצב כזה, שכשישראל עושין תשובה יגאל אותם מיד.

24) לקו"ת האזינו עא, ב.

25) מאור עינים ס"פ פינחס.

26) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

27) ראה שבת קנ, א. טושו"ע או"ח סש"ז ס"ו.

שו"ע אדה"ז שם ס"ב.

והולך ומוסיף ואור עד שמיד יפעלו ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, ואז יוסיפו עוד יותר בכל העניינים, מעלה בקודש עצמו (כנ"ל), למעלה מעלה עד אין סוף, ומתוך שמחה גדולה,

ביחד עם אלה ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"<sup>31</sup>, ומשה ואהרן עמהם, ואתפשותא דמשה בכל דרא ודרא<sup>32</sup>, ובדורנו – נשיא דורנו, כ"ק מ"ח אדמו"ר,

וכולם ביחד נלך מ"בעבר הירדן" לארץ ישראל, ומשיח צדקנו בראש,

וכל זה – תיכף ומיד, ושמחת עולם על ראשם<sup>33</sup>.

מדובראוונא סקל"א ס"ח. שרע אדה"ז שם ס"ב.

(31) ישעי' כו, יט.

(32) תקר"ז תס"ט.

(33) ישעי' לה, יו"ד. נא, יא.

שבעשירי באב נוסעים למקומות שונים בכדי לדבר עם יהודים אודות יהדות בכלל ואודות תשעה באב בפרט – יקחו עמהם קופת-צדקה שמזכירה ומעוררת על נתינת הצדקה, וגם "לקחת" עמהם דברי תורה (מעניינא דיומא שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, באותיות המתאימות להם, בדרכי נועם ובדרכי שלום, "האמת והשלום אהבו"<sup>28</sup>).

ומהתגברות זו תהי' פעולה נמשכת ומעלין בקודש בההוספה בלימוד התורה ונתינת הצדקה, ובכלל בקיום המצוות בהיזור – גם בימים שלאח"ז, במשך חודש מנחם-אב, ועאכו"כ אח"כ בחודש אלול, חודש הרחמים<sup>29</sup>, ועאכו"כ בחודש תשרי, המרובה במועדות<sup>30</sup>.

(28) זכרי' ח, יט. רמב"ם סוף הל' תעניות.

(29) ראה שרע או"ח ר"ס תקפא. לקו"ת ראה לב, א ואילך.

(30) ב"י או"ח סתצ"ב. השלמה לשרע אדה"ז לר"נ

# המצב עוד לא אבוד

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. במקום להסביר לאומות-העולם שיכירו במעלת בית המקדש, בקדושה שנמצאת במקום המזבח ובמעלת בני ישראל, תמורת זה עושים כעת את השטות הכי גדולה – מתפעלים ממצרים, ומחזירים להם עוד חלק ועוד חלק מהשטחים שבני ישראל קיבלו בניסים גלויים שהקב"ה הראה להם, וחושבים שעל-ידי-זה ישאו חן בעיניהם, שזוהי שטות הכי גדולה!

הרי באמת, כל העולם שייך ליהודים, מכיון שכל העולם נברא "בשביל ישראל שנקראים ראשית", שזה קשור בשלימות התורה – "בשביל התורה שנקראת ראשית",

ובפרט כשמדובר אודות שטחים כאלה שלמרות שאינם חלק מארץ ישראל הרי משתמשים בהם לעניינים הקשורים עם תומ"צ,

ועד שזה נוגע ממש לפיקוח-נפש של כמה וכמה מבני ישראל – מכיון שצריכים את השטחים האלה כדי שיהי' המצב ד"ושכתם ואין מחריד", זאת אומרת שאפילו אלה שעדיין אינם ראויים שהקב"ה יעשה להם ניסים גלויים למעלה מהטבע – יהיו באופן של "ושכתם ואין מחריד", בידעם שיש את ההגנה של הקב"ה כפי שהתלבשה בלבושי הטבע.

ובמקום זה, מוסרים את המקומות שיש בהם "נפט", שזה נוגע לענייני ביטחון, ונותנים שטחים שזקוקים להם בשביל ענין הביטחון, כפי שדובר כמה פעמים. ולא רק אני אומר את זה, אלא זוהי דעתם של כל מומחי הביטחון (המדברים מטעמים ביטחוניים ולא מדיניים).

ב. היות והקב"ה רוצה להראות כל דבר בגלוי – רואים עכשיו מה היה בצפון ארץ ישראל, שהערבים התמרדו נגד אנשי הצבא והמשטרה, ויצאו בגלוי נגד היהודים – כפי שכבר נדפס בכל העיתונים, וגם בארץ-ישראל – כי כבר לא יכלו להסתיר זאת.

לאחר-מכן מתחילים לדון איך זה קרה שהם עשו מרד, ואומרים על-זה כל מיני אמתלאות שונות, שהכוונה במילה "אמתלא" הוא "אמת – לא" (ועד שמצרפים א"ז למילה אחת), אך באמת זהו דבר פשוט ביותר:

היות והם רואים שהיהודים אינם עומדים בתוקף, ולא מניחים ליהודים להתיישב בשטחים שאינם שייכים לאף אחד, ועד שמחזירים שטח אחר שטח – זה פועל אצלם שלא יפחדו, ולכן הם עושים מרד. שמזה רואים עוד יותר כמה חשוב לעמוד בתוקף – משום שדוקא ע"י עמידה בתוקף, מביאים לידי כך שיפחדו מעם ישראל.

וכמדובר כמה פעמים: אף אחד לא מתווכח אם שלום הוא דבר טוב או לא, כי שלום הוא בודאי דבר טוב – השאלה היא מהי הדרך המביאה לשלום: האם ע"י עמידה בתוקף, או ע"י ויתור ללחץ אחד ולעוד לחץ וכו'.

מובן בפשטות שכניעה ללחץ אחד גוררת לחץ נוסף, וממילא מוסרים עוד שטח ועוד שטח, ועד שאין כבר מה לתת (היות והם יתבעו כאלה שטחים שודאי כבר לא יסכימו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לע"נ **אורי אהרן יואל** בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב  
ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' רח"ה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, כגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

# מחכים שיהודי יצעק עוד צעקה, ועוד בקשה ותביעה ועוד תזכורת: "עד מתי"?!...!

כמדובר כו"כ פעמים, שסיימו כבר כל העניינים, וביהמ"ק עומד ומוכן למעלה, ועד"ז בנוגע לכל העניינים – כבר "הכל מוכן לסעודה", ישנם כל העניינים מוכנים כבתיבה סגורה ונתנו התיבה והמפתח לכל יהודי,

הדבר היחיד שאליו מחכים הוא – שיהודי יצעק עוד צעקה, ועוד בקשה ותביעה ועוד תזכורת: "עד מתי"?!...!

ועל ידי זה הוא פועל שמשיח צדקנו נכנס עכשיו לבית הכנסת, ולוקח את כולם בתוך כלל ישראל לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לביהמ"ק השלישי, ועוד בשבת חזון זה – זוכים ל"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

(משיחות ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב נדחה) ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

## לא רק הנשמה אלא גם הגוף נמצא כבר עכשיו במצב של גאולה!

ישנו פתגם מכ"ק מו"ח אדמו"ר (סה"מ קונטרסים ח"א ע' 350), שהנשמות לכתחלה לא הלכו לגלות, אלא רק הגופים – והרי כל אחד מבין, אפילו שוטה גמור, שהעיקר הם ענייני הנשמה; והיות שהנשמה איננה בגלות, מובן, שסוכ"ס היא תפעול גם על הגוף – שגם הוא יהי' במצב של גאולה, וכיון ש"כל העומד לינתן כנתון דמי" (ראה ב"ב עו, ב. ועוד), במילא הגוף נמצא כבר עכשיו במצב של גאולה!

(תרגום חפשי משיחות ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב נדחה), ה'תשל"א - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

ח'ה מושקא ושטערנא אסתר ע"ה בנות - יבלהט"א - הרה"ח ר' אפרים זאב שמואלי שיחי  
נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד  
ולע"נ הוריו: ר' ברוך אשר בר' זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג  
ומרת גי'ש'א גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד  
ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

# איך משיח יכוף כל ישראל

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. הרבי נוהג לומר שאין להתערב ב"בעל-הבית" שקייט".

כמו כן ישנו מאמר של אדמו"ר האמצעי ד"ה "להבין ענין הצבא"<sup>1</sup>, האומר אשר בצבא ישנם גזירות על קיום המצוות, ולכאורה איזו תכלית ישנה בזה? ומבאר במאמר, שכאשר ישנם גזירות ואעפ"כ מקיימים כמה מצוות במסירות נפש, אזי אותם מספר מצוות הן כל כך יקרות למעלה, עד שבשבילן כדאיים כל הגזירות ומניעת קיומם של מצוות רבות, מצד גודל הנחת-רוח שיש [למעלה] מאותם מספר מצוות שמקיימים במסירות נפש.

אבל מ"מ הרי אין זה טוב הנראה והנגלה, ואנו חפצים הרי שיהי' בטוב הנראה והנגלה.

ועוד ענין בזה: מה שמובא במאמר (הנ"ל) מדבר אודות גזירות הבאות מגוים, שבזה אין חילול השם כיון שהם [הגוים] "כגרזן ביד החוצב"<sup>2</sup>, משא"כ בגזירות הבאות מיהודים<sup>3</sup>, שבהם הרי יש חילול השם – זה לא שוה וכדאי.

ועוד ועיקר, מה שאנחנו רוצים ומה שאנו מובטחים שבעקבות דעקבתא דמשיחא, הזמן שבו אנו מצויים עתה, יהי' טוב הנראה והנגלה, וטוב הנראה והנגלה פירושו שלא יהיו שום גזירות, ושילמדו תורה ויקיימו מצוות מתוך מנוחה והרחבת הדעת.

ב. כאשר הרמב"ם מדבר אודות משיח, הוא אומר<sup>4</sup> שמשיח "יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה".

ולכאורה קשה, הרי הגמ' אומרת<sup>5</sup> שהדור של משיח יהי' כולו זכאי או כולו חייב, וא"כ ממה-נפשך לא שייך בזה ענין הכפי': באם "כולו זכאי" הרי לא זקוקים לענין של כפי', ובאם "כולו חייב" שוב לא מתאים ענין של כפי' משום ש(כדי לכפות) מוכרחים משהו (טוב) להאחז בו, ו"בכולו חייב" זה לא שייך?

אלא הענין הוא, כפי שהרבי (מהורש"ב) נ"ע כותב במכתב<sup>6</sup> (והמכתב כבר ישנו בדפוס) שישנם שני תקופות – דוד ובן דוד: דוד זהו כבר הגילוי של משיח, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"<sup>7</sup>, ובן דוד הוא זמן מוקדם יותר, שבו עדיין לא יהי' גילוי זה, וכיון שעוד יהי' העלם, לכן יהיו תערובות טוב ורע.

ובמילא יובן מה שהרמב"ם אומר שמשיח יכוף כו' – היות ומה שכתוב כולו זכאי או כולו חייב, הולך על המדריגה השני' (דוד), שאז יהי' כבר לאחר הבירור ואכן לא יהי' שייך ענין של כפי', משא"כ הזמן הראשון של בן דוד, עליו אומר הרמב"ם שמשיח יכוף, משום שאז יהיו עוד תערובות, ומשיח יכוף כו'.

(4) הל' מלכים פי"א ה"ד.

(5) סנהדרין צז, ב.

(6) אג"ק שלו ח"א ע' שיא ואילך.

(7) ישעי' מ, ה.

(1) מאמרי אדמה"צ קונטרסים ע' רסג (להבין ענין לקיחת אנשי חיל).

(2) ראה סהמ"צ להצ"צ מצות מילה פ"ג. ד"ה מים רבים תשי"ז פ"ד. ובכ"מ.

(3) כמדומה שדובר אז על גיוס בני הישיבות. המו"ל.

והעבודה של משיח תהי' לכפות ולברר את הטוב מהרע (מאחר והיה עדיין תערובות, כנ"ל). וכיצד? – אלו שהם "כולו חייב" יניחו אותם הצידה בינתיים, ואלו שהם "כולו זכאי" הוא יקח אותם לגאולה. ואח"כ יפעל גם באלו שהיו קודם "כולו חייב", שגם אותם יקח איתו לגאולה השלימה.

ג. ענין הכפי' של משיח – אין הכוונה כפי' בשוט דוקא, אלא יתכן גם כפי' בדברים<sup>8</sup>. ויתירה מזו: אפשר לדבר במקום אחר לגמרי, ואעפ"כ זה יפעל גם על אחד שלא שמע מאומה שע"י הדיבורים כופים אותו ומורידים אצלו את האונס של היצר הרע כנ"ל.

ועל דרך מה שאדמו"ר הזקן כותב<sup>9</sup>, "כשנפל איזה ענין בשכלו של מורי" הי' מוציא זאת בדיבור, אפילו כשלא הי' בסמוך אף אחד מתלמידיו ואף אחד לא שמע זאת, כיון שבזה לבד שהמשיך זאת בעולם הדיבור, זה פעל בכל קצוי תבל.

## כוחה של התועדות שבה חוזרים אימרה מהרבי

וא"כ היום, כאשר מתאספים עשרה מישראל – שאז שורה השכינה<sup>10</sup> – אפילו כשאנים עוסקים בדברי תורה, ובפרט כאשר עוסקים בדברי תורה, ובפרט כשזה מתוך התועדות חסידית, ובפרט כשחוזרים אימרה ("וואַרט") מהרבי, שרבי הרי הוא "אנכי עומד בין ה' אלתיכם וביניכם"<sup>11</sup>, אם-כן מצרפים גם את "עצמות" – ואזי יש בכחם לפסוק שגם יהודי אחר יתעורר במסירות נפש ויעמוד בתוקף ביהדות, כפי שמאחלים לעצמנו, כיון שכאשר הולכים בדרך של אהבת ישראל, שזוהי מצוותו של הקב"ה, הרי הולכים בשליחותו של הקב"ה, ואזי ישנו כח לפעול גם מה שמלאך מיכאל לא יכול לפעול<sup>12</sup>.

(משיחת ש"פ דברים ה'תשט"ו - בלתי מוגה)

8 ראה ב"ב ח, ב בתוד"ה אכפיה לר' נתן.  
9 מאמרים הקצרים ע' תסד. וש"נ.  
10 סנהדרין לט, א. תניא ספי"א.  
11 ואתחנן ה, ה.  
12 ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע ח"ג אגרת תשפד.



## בנין 770 יעבור עם כל עניניו להר הבית בירושלים!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

הגמרא במסכת מגילה אומרת<sup>1</sup>: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות" – "מקדש מעט"<sup>2</sup> שבחוץ לארץ – "שיקבעו בארץ ישראל", עד למקום המקדש על הר המורי<sup>3</sup>.

זאת-אומרת, לא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים בבתי כנסיות ולומדי התורה בבתי מדרשות, ולא רק את התורה ומצות שקיימו שמה וספרי התורה – אלא גם את עצם

1 כט, א. בכ"ז ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה  
2 יחזקאל יא, טז.  
3 ראה חדא"ג שם.

האבנים, העצים והעפר<sup>4</sup> של הבנינים הגשמיים דבתי כנסיות ובתי מדרשות, יקחו לארץ ישראל למקום המקדש על הר המורי!

כיון שעי"ז שיהודים התפללו ולמדו תורה באותם בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך זמן הגלות, ובלשון הגמרא<sup>5</sup> "קורין ומרביצין בהן תורה" – הם המשיכו קדושה גם בבתיים עצמם, באבנים, עצים ועפר, והקדושה נשארת בהם באופן קבוע ונצחי לעולמים, עד שמעבירים אותם לארץ ישראל ולירושלים על הר הבית<sup>6</sup>.

שזהו דבר נפלא ("א געוואלדיקע זאך"): אע"פ שנמצאים בגלות, ועוד בגלות בתוך גלות – כי נוסף על הגלות דירידת הנשמה בגוף, נמצאים גם בגלות כפשוטו – אעפ"כ, עי"ז שיהודים מתפללים ולומדים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הם ממשיכים קדושה נצחית בעצם הבנינים הגשמיים, עד שיעבירו את הבנינים לארץ ישראל לירושלים על הר הבית, מעבר מן הקצה אל הקצה – מגלות בתוך גלות עד לתכלית העילוי בקדושה!

[. ] אם הדברים אמורים בנוגע לכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, עאכ"כ שכן הוא בנוגע לבית הכנסת ובית המדרש זה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, היכן שעבד את עבודתו בתומ"צ והנהיג את צאן מרעייתו במשך עשר שנים – הרי זה דבר הברור שלא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים ולומדי התורה בביהמ"ד וביהמ"ד זה, ולא רק את התומ"צ וכל הענינים שכ"ק מו"ח אדמו"ר פעל, ולא רק את ספרי התורה וכו' – אלא גם את עצם הבנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים" וכל הענינים שנמצאים שם וכו' – יקחו יחד לארץ ישראל, לירושלים על הר הבית!

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

4 ראה נגעים פי"ב מ"ב.  
5 מגילה שם.  
6 ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 168.



המדור מוקדש לעילוי נשמת

מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה

ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די